

നരകം വില കൊടുത്തു വാങ്ങുന്നവർ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ سَبْعِينَ سَنَةً فَإِذَا أُوصِيَ حَافٍ فِي وَصِيَّتِهِ فَيُخْتَمُ لَهُ بِشَرِّ عَمَلِهِ فَيَدْخُلُ النَّارَ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الشَّرِّ سَبْعِينَ سَنَةً فَيُعَدَّلُ فِي وَصِيَّتِهِ فَيُخْتَمُ لَهُ بِخَيْرِ عَمَلِهِ فَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ

അബൂഹുറൈറ(റ)യിൽനിന്ന്: നബി(സ) പറഞ്ഞു: “ഒരാൾ എഴുപത് വർഷം സുജനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നു. പിന്നീടയാൾ വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുമ്പോൾ അക്രമം കാണിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അയാളുടെ ജീവിതം ആ ദുഷ്കർമ്മത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുകയും അതുവഴി അയാൾ നരകത്തിൽ കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരാൾ എഴുപത് വർഷം ദുർജനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് നീതിപൂർവ്വം വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അയാളുടെ ജീവിതം ആ സർക്കർമ്മത്തിൽ അവസാനിക്കുകയും അതുവഴി അയാൾ സ്വർഗസ്ഥനാവുകയും ചെയ്യുന്നു” (ഇബ്നു മാജ 2704)*

ഒരാൾ തന്റെ കീഴിലുള്ളവർക്ക് നൽകുന്ന ഗൗരവ സ്വഭാവമുള്ള ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കാണ് അറബി ഭാഷയിൽ വസിയ്യത്ത് എന്നു പറയുക. മരണാസനൻ തന്റെ ധനം അയാളുടെ മരണശേഷം എപ്രകാരം വിനിയോഗിക്കണമെന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശമാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ സാങ്കേതിക ഭാഷയിൽ വസിയ്യത്ത്. വസിയ്യത്ത് ഒരു സർക്കർമവും വിശ്വാസികളുടെ ധാർമിക ബാധ്യതയുമാണ്. ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു: “നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക് മരണം ആസന്നമായാൽ ധനം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കൾക്കും അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കും ന്യായമായത് വസിയ്യത്ത് ചെയ്ത് നിർബന്ധമാണ്. ഭക്തന്മാരുടെ ബാധ്യതയത്രെ അത്” (2:180). നബി(സ) പറഞ്ഞു: “വസിയ്യത്ത് ചെയ്യാൻ വല്ലതുമുണ്ടായിട്ട്, തന്റെ വസിയ്യത്ത് എഴുതിവെക്കാതെ രണ്ട് രാത്രി പോലും കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ഒരു മുസ്ലിമിന് അവകാശമില്ല”.

അനന്തരാവകാശ സ്വത്തിൽ നിയമപ്രകാരം വിഹിതം ലഭിക്കാത്ത അടുത്ത ബന്ധുക്കളുടെയും അഗതികൾ, അനാഥർ തുടങ്ങിയ സമൂഹത്തിലെ പ്രത്യേക പരിഗണനയർഹിക്കുന്ന അവശവിഭാഗങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണവും സുരക്ഷിതത്വവും ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്നതാണ് വസിയ്യത്ത് നിയമമാക്കിയതിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് ‘അനന്തരാവകാശിക്കുവേണ്ടി വസിയ്യത്ത്

പാടില്ല’ (അഹ്മദ്, അബൂദാവൂദ്, തിർമിദി) എന്ന് പ്രവാചകൻ പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത്. എന്നാൽ, നിയമപ്രകാരം അനന്തരാവകാശം ലഭിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി സമൂഹത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം ദരിദ്രനും കൂടുതൽ സ്വത്തിന് ആവശ്യക്കാരനുമല്ലാതെ അത്തരക്കാർക്കു വേണ്ടി മറ്റു അനന്തരാവകാശികളുടെ സമ്മതത്തോടെ വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “അനന്തരാവകാശിക്കു വേണ്ടി വസിയ്യത്ത് ചെയ്തൽ അനുവദനീയമല്ല; മറ്റു അനന്തരാവകാശികൾ അത് തൃപ്തിപ്പെട്ടാലല്ലാതെ” (ദാവൂഖ് ത്ത്നി).

സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമേ വസിയ്യത്ത് ചെയ്യാവൂ. അതിൽ കൂടുതൽ വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമാണ്. സ്വത്ത് മുഴുവൻ ദാനം ചെയ്യാൻ അനുമതി ചോദിച്ച അനുചരനോട് നബി(സ) പറഞ്ഞു: “മൂന്നിലൊന്ന് മാത്രം ദാനം ചെയ്യുക; അതുതന്നെ ധാരാളമാണ്. തന്റെ അനന്തരാവകാശികളെ ആളുകൾക്ക് മൂന്നിൽ കൈനീട്ടുന്നവരായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത് അവരെ സ്വന്തരാക്കി വിട്ടേച്ചുപോവുന്നതാണ്” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം). അനന്തരാവകാശികളുടെ സമ്മതം കൂടാതെ മൂന്നിലൊന്നിൽ കൂടുതൽ വസിയ്യത്ത് ചെയ്താൽ അത് നടപ്പിലാക്കാനോ ദുർബലപ്പെടുത്താനോ ഉള്ള അധികാരം ശേഷം വരുന്നവർക്കുണ്ടായിരിക്കും.

അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ അല്ലാഹുതന്നെ കൃത്യമായി നിർണയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവയെ ദുർബലപ്പെടുത്താനോ മാറ്റിത്തീരുത്താനോ ഒരാൾക്കും അധികാരമില്ല. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് ദൈവിക നിയമങ്ങളിലുള്ള അന്യായമായ കൈകടത്തലും കടുത്ത അക്രമവുമാണ്.

വസിയ്യത്തിലെ നീതിയും അനീതിയുമാണ് ആദ്യം കൊടുത്ത ഹദീസിന്റെ ഉള്ളടക്കം. അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളെ കുറിച്ചും വസിയ്യത്തിനെ കുറിച്ചും അറിവില്ലാതെ, തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളോട് കടുത്ത അനീതി ചെയ്ത് മരണപ്പെടുപോകുന്നവരുണ്ട്. അത്തരക്കാർ, ആരെയാണോ തങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ബോധിച്ചത് അവർക്കുവേണ്ടി തോന്നുംപടി വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുകയും അങ്ങനെ അനന്തരാവകാശികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പിന്റെയും ശത്രുതയുടെയും വിത്തുകൾ പാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു വിനോദം തങ്ങളുടെ അനന്തരാവകാശികളോടും കടുത്ത പാതകമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇസ്ലാമിലെ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളെ തന്നെ അട്ടിമറിക്കാൻ അവരുടെ വസിയ്യത്ത് കാരണമായിത്തീരും. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “ദ്രോഹകരമായ വസിയ്യത്ത് മഹാപാപങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്” (നസാഇ, ബൈഹഖി, ദാവൂഖ് ത്ത്നി). ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച ഒരാൾ പോലും തന്റെ മരണവേളയിലെ ഈ ഒരറ്റകർമ്മത്തിലൂടെ നരകത്തിലെത്തും എന്നാണ് പ്രവാചകൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത്.

അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും ദ്രോഹകരമായ വസിയ്യത്തുകൾ വന്നുപോവുന്നത്. അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുകയാണ് ഇതിന് പരിഹാരം. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പാതിയാണത്” (ഇബ്നു മാജ, ദാവൂഖ് ത്ത്നി). ഇമാം അഹ്മദ് ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇത്രകൂടിയുണ്ട്: “ഞാൻ മരിച്ചുപോകുന്ന മനുഷ്യനാണ്. വിജ്ഞാനം മാഞ്ഞുപോകുന്നതുമാണ്. ദായന വിഹിതം സംബന്ധിച്ച രണ്ടു പേർ തർക്കിക്കുകയും അവർക്ക് ശരിയായ നിയമം പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ ആരും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരവസ്ഥയുണ്ടാവുക വിദൂരമല്ല” (അഹ്മദ്) ■

* ഇമാം തിർമിദി, അബൂദാവൂദ്, ഇബ്നു മാജ, അഹ്മദ് തുടങ്ങിയവർ പദവ്യത്യാസങ്ങളോടെ ഈ നബിവചനം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ നിവേദക പരമ്പര പ്രബലമാണെന്ന് ഹദീസ് പണ്ഡിതൻ ശൈഖ് അഹ്മദ് ശാക്കിർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.